

İyi Bilirdik Bu Taziyeleri

— marcel · 28 Temmuz 2012

toprağı bol olsun, bu imge çiçeklerinin
"iyi bilirdik" dizeleri ektik bolca
kimimiz ağlarken, kimimiz ağlıyormuş gibi yaparken
ilk duamız, çocukluğumuzdur
biliyoruz, her yıl eksilecek yürek sayısı
en sonunda simsiyah bir kuş kalacak sadece
içecek suyunu , içecek işlemeli mezar suluğundan
sonra düşünürüz , gözlerimizde uçuşan sözcüklerle :
"her kanat çırpışı, biraz da çırpınış mıdır, tertemiz uzaklara özlem."
en çok terk ederken ağlıyor kadınlar
taptaze pişmanlıklar bahçesinde
o da vardı taziyede
derin mi derin taziyelerimizde
en arkada, kısacık ağlarken, bir kelebek teni gibi
soğuk, çok soğuk, şiir işlemeli taşlar, nereye baksak okunan
üşütecek, ince, ipince ve yırtık peleriniyle
Gündüzleri kendi halinde bir düş hanımı
geceleri seksapel bir cümle kılığında
tanınmamak için, hiçbir acıya
akşama yemekte huzur olsun sadece
bu defa ıskalayalım, elbet sakat kalacak çığlıklarımızı
"ağır" sözcüğünü, kalbimizin göremeyeceği bir yere kaldıralım
ayrılık sevicilerin besteledikleri senaryolara sağırlaşalım
ikimiz de tanık olalım, iki dudak bir karanlık bu odaya
iyi bilirdik, imrendiğimiz tüm samimi kovukları
sevdiğimizden yalnız-ca kırk promil uzaktayken
hep erişmek istediğimiz, çilek kokulu sabahlarımızda
ayırt etmeden, edemeden, durmadan gece yiyen yarasalar misali
eski bir fotoğrafa mı, eski bir sevgiliye mi sarıldığımızı bilemeden
umursamadan, bileğimize kazınmış, ıstıraplı künyelerimize rağmen
ne kadar iliklesek de, yine çözülüyor oynadığımız yalanlar
yüksekten öpme suretlerimizi, ikimiz de düşeriz kendimize yine
nasıl bilirdiniz? nasıl bilirdik? ey mazlum cemaat...
ölmeden önce sevemedik, gömdükten sonra sevelim bari
biraz daha ekelim, "iyi bilirdik" dizelerinden,

hiç olmazsa böyle ödeyelim, birikmiş gönül borçlarımızı...
sonra yine, lüzumsuz bir gürültü tenimde
ağzım, ağızlarımız, dil kesiginden sızan harfler
sonra taziyelerin müdavimi o kadın
bir oturuşta üç büyük şiir yiyen içli kadın
olsun, olsun, bir teselli var yine de, küçüklüğüme gömülmüş :
"burnu bile kanamadı severken..."
Biz yine de görevimizi yerine getirelim,
seven, sevemeyen, ağlayamadıkları için gülen ,
hayattaki tüm merhumlara, merhumelere gelsin sıradaki cümlemiz :
"iyi bilirdik tüm taziyeleri..."

Oktay Coşar